

ΙΤΑΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΤΑ ΤΡΙΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΣΑΝ ΣΕΒΕΡΙΝΟ

Στις αρχές του 16ου αιώνος, στην οροσειρά και επιβλητικών πύργων που σώζεται ακόμα είναι στον βόρειο

Σάν Σεβερίνο, κοντά στη Νεαπόλη, κινιμάτσε, κατακόκκινη από τη μιά της πλευρά κι' άσπρινη από την άλλη, μιά σημαία. Ήταν το νέο οικόσημο που είχε χάρισει, μαζί με τον τίτλο του κόμητος, ο βασιλέας της Νεαπόλεως Κάρολος του Άνζου στον πυρροδεσπότη Ούγο Σάν Σεβερίνο, βαρόνο ντι Σαπανάρα, γι' την άστοχίστα συνδρομή που του παρέσχε στον πόλεμο εναντίον του βασιλέως Μαυρόντι και στην κατάκτηση του βασιλείου της Νεαπόλεως.

Ο κόμης Ούγο Σάν Σεβερίνο ήταν ο πλουσιότερος και ισχυρότερος φρουδάρχης του βασιλείου της Νεαπόλεως. Έγινε από το φρένδο που είχε κληρονομήσει από τους προγόνους του, δηλαδή τον άτεγαντο κόμτη του Σάν Σεβερίνο με τις άμετρητες κωμοπόλεις του, είχε άκρια και τα διάφορα μικροφρένδα, που του χάρισε ο Κάρολος του Άνζου, φρένδα που άνηκαν στους ξηροίστους άπαδούς του κλημένου και αυτομένου βασιλιά Μαυρόντι.

Και τόσα παιδιά ο κόμης Ούγος που είχε γράσει έντομταζή, ζούσε ήλιος κι' εύτυχισμένος, απολαμβάνοντας τα πλούτη του και τις πολεμικές του δάρνες, άφοσιώμενος στην γέναια του την 'Ιπολιτή και στην ανατροφή των τριών παιδιών του, που άποτειλόσαν τη χάρι της ζωής του. Και πραγματικά, ο Τζιάκομο, ο Ασζάνιο και ο Γεζαμόντο ήταν παιδιά άντάξια του πατέρα τους και είχαν γίνει το καλύτερο όλων των φρουδάρχων της Νεαπόλεως. Ήταν άνιχτοι στο σάβυθ, τομμεροι στην κονταρομαγιά και μοναδικοί να δαμάζουν τα πιο άγρια άλογα της Νεαπόλεως.

Ο κόμης Ούγο είχε επιβλέπει ο ίδιος τόσα χρόνια την έξασηρή τους στα πολεμικά έργα. Και όταν πεινόμοσε ότι είχαν τελειοποιηθ' άπ' αυτά, έστειλε άγγελιαφάρους σ' όλους τους φρουδάρχες του βασιλείου της Νεαπόλεως, του Παπικού Κράτους της Ρώμης και των γειτονικών έπαρχιών και τους προσάλεσε στις λαμπρές γιορτές και τους άγώνες που θαδινε επί τη εικάριία αυτή στον πύργο του.

Στους νιχιτάς των άγώνων θ' άπένημε ή ίδια ή κόμησσα όφραία και πλούσια έπαθλα.

Έτσι, μιά όφραία μέρα της άνοιξης του 1517, στον πύργο του Σάν Σεβερίνο, άρχισαν να φθάνουν άγέομοχα φρουδάρχη με τις λαμπρές και πολυάριθμες άλοκωθίες τους, και όφρατες πυρροδεσπότες μέσα στα πολεμικά φορέα τους. Ή άτέομντες άθλοσες του πύργου, που ήταν ένας από τους μεγαλειότερος της 'Ιταλίας, πλημύρισαν σ' λίγο από τους καλεσμένους άγοντες, οι όποιοι έφταναν όλοένα. Έρχοντοσαν από όλα τα μέρη της 'Ιταλίας, γιατί όλοι οι εύγενεις ήθελαν να διαγωνισθόνε με τους τρεις άδελφούς Σάν Σεβερίνο, που ή άνδρεία και ή τέχνη τους στα όπλα ήταν έξασοτή.

Όταν πειθ' συγκροτήθηκαν όλοι, ο κόμης Ούγο διάταξε τους ήπρότες του να τους προσφείον πλούσια άνανηριτικά.

Έπειτα όλοι οι άγονταί καταέβηκαν στο άπλόχορο γήτεδο που είχε έτοιμασθ' επίτηδες για τους άγώνες.

Ή καλεσμένους πυρροδεσπότες και οι ποιά γέροια φρουδάρχη, που δεν μπορούσαν να λάβουν μέρος στους άγώνες, καθήσαν έπάνω στις όφρατες βεράντες του πύργου, γύρω από τον κόμτη Ούγο και την κόμησσα 'Ιπολιτή, και άτ' εκεί παρακολούθουσαν με ζοηρό ένδιαφρον τους άγώνες.

Όσο προχωρούσαν οι άγώνες, ο κόμης Ούγο ξεφρόνιζε κάθε τόσο από την χαρά του κι' ή κόμησσα με δυσκολία καθόρθωνε να κρηφή την κρηφάνεια της, γιατί και τα τρία παιδιά τους θομάθουσαν διακόως. Μ' όποιον πολεμιστή κι' άν κατασπίσθην, τόν ένιχσαν. Όλοι χειρόντοσαν για τη νιχη των τριών νέων, γιατί έτσι δικαιονόταν ή μεγάλη ήφιμη τους. Μόνο δύο άνθρωποι δεν καθόρθωναν να κρηφούν τη ζήλεια και τόν φρόνο τους.

Οι άνθρωποι αυτοί ήταν ο βαρόνος Τζιάκομο Σάν Σεβερίνο, πρωτεξάδελφος του κόμητος Ούγο, και ή γυναίκα του Κινθία, κόρη του βαρόνου Μπελτράνα.

Την Κινθία από μικρή οι γονείς της την προφώρισαν για σύζυγο του Ούγο, αλλά αυτός είχε προτιμήσει την όφραία 'Ιπολιτή, που ήταν από πλουσιότερη κι' άρχοντικότερη οικογένεια. Ή Κινθία τότε παντρεύθηκε τον πρωτεξάδελφό του Τζιάκομο Σάν Σεβερίνο, αλλά ποτέ δεν έχασε την προσβολή που της έκανε ο Ούγο, και φθόνουσε κι' αυτό την 'Ιπολιτή και τα παιδιά της.

Ο σύζυγός της έξ' άλλοι, που όχι μόνο δεν είχε κατορθώσει να μεγαλώσει το φρένδο και την περιουσία που κληρονόμησε από τους γονείς του, αλλά άτεομντίας είχε χάσει μερικά μικροφρένδα του, φθόνουσε τον ξεάδελφό του για την δόξα και πρό πάντων για τα πλούτη του και συλλογίζοταν ότι άν έλειπαν τα τρία άδελφία Σάν Σεβερίνο, όλο το φρένδο και όλη την περιουσία του Ούγο θα την κληρονομούσε αυτός, κι' έτσι θα μπορούσε να προηίση άρχοντικά τις τρεις κόρες του.

Όστόσο, κατά το άπόγεμα, τελείωσαν οι άγώνες και οι τρεις ήδελφοί άνέβηκαν πρώτοι και με χαίραρι στον πύργο, άλοκωθούμενοι όλοι τους πολυάριθμους κλημένους άντιπάλους του. Οι γονείς τους και όλοι οι καλεσμένοι τους ήποδέχθησαν με χαρά, τους συνεζήρησαν για τόν θομάβό τους, και ένδο ή ήμερα τους τους στεφάνωσαν με τρεις γουασιές στεφάνους, ή τρεις κόρες που ήθελ' τον βαρόνο Τζιάκομο τραγουδίσαν ποές τιμής τους διάφορα πολεμικά τραγούδια.

Έπειτα ο κόμης Ούγο άδήρησε τους καλεσμένους στην μεγάλη αίθουσα του πύργου, όπου είχε παρατεθ' ένα πλουσιότατο και μεγαλοπρεπέστατο δείπνο, με τα έξελκότερα φαγητά και τα σπανιότερα ποτά. Όλοι έφταναν και ήταν εις ήγειαν των τριών ήφών.

Όταν τελείωσε το δείπνο, ο βαρόνος Τζιάκομο Σάν Σεβερίνο διάταξε τόν άσιασπη του να φέρη ένα μπαζάκι από το μοναδικό κρηφάκι που έβγαζαν τ' άπτελία του και που το είχε φέρει επίτηδες για τους άνεμους του.

— Πίστε, άνεμοί μου, που είστε, από το θαυματουργό κρηφάκι, που θα διπλοσάση τη ζωή σας και τη δύναμη σας!...

Κι' άμέσως ή βαρόνη Κινθία πήρε το μπαζάκι, γέμισε τρία ποτήρια και τα προσέφερε στους τρεις ήφρες.

Έπειτα όλοι έσηκώθησαν και οι άρχοντες τόν όποιον οι πύργοι ήταν κοντά έφταναν, ένδο οι όλοοι άνέβηκαν στα δωμάτια που τους είχαν έτοιμάσει μέσ' στον πύργο.

Οι τρεις άδελφοί καληνύχτησαν τους γονείς τους κι' άνέβηκαν κι' αυτοί στο δωμάτιό τους. Έμειναν κι' οι τρεις μαζί σ' ένα μεγάλο και όμοιο δωμάτιο, το όμοιότερο δωμάτιο του πύργου.

Ή κόμησσα 'Ιπολιτή πήγε τότε κι' αυτή στο δωμάτιό της, αλλά όλη τη νύχτα δεν μπόρεσε να κλειθ' μάτι. Μόλις άποκομύταν λίγο, τρομακτικοί ήριάτες την ξυπνούσαν.

Σάν να την είχε κρηφίσει ένα κακό προσηύημα, κατά τα μεσάνυχτα σηκώθηκε από το κρηβάτι της κι' άνέθηκε ός την χάρμαρα των παιδιών της. Έκει κόλλησε το αυτί της στον πόρτα. Άκούσε μόνο τις ρυθμικές άναπνοές τους και ήπνοους. Συναξατέθηκε ζάου, αλλά και καλά δεν μπόρεσε να κρηφίθ'. Την βασάνιζε μιά τρομερή άνρησιμη. Έπειτα από όμοχη όρα, καθόρθωνε να κλειθ' τα μάτια της, μα άμέσως είδε στον έννο της πώς τα παιδιά της έπεφταν μέσα σ' ένα βάραθρο και φωνάζαν βοήθεια.

Κατατρομαγμένη πετάχτηκε άπ' το κρηβάτι της και πήγε και ή την χάρμαρα των παιδιών της. Μόλις όμος έφτασε στην πόρτα, άκούσε άγχομαχητά και δυνατούς στεναγμούς. Άνοιξε και ένα θύμα φορικό παρουσιάζοντας τότε έμπρός της. Οι δυο νεώτεροι γυιοί της, ο Ασζάνιο και ο Γεζαμόντο, σηλατάρουσαν έπάνω στα κρηβάτια τους από πόνους φορικούς, ένδο ο Τζιάκομο κείτοταν άρητος πειά.

Όπου να φωνάζη τους ήπρότες και να τους στειλή να φέρουν τόν σύζυγό της. Σεφύχησαν και οι όλοοι δύο στην άγκαλιά της.

Ο κ' όμης Ούγο μόλις έφτασε και έβλε νεκρά τα τρία παιδιά του, τους τρεις λαμπρότερος πολεμιστάς του βασιλείου της Νεαπόλεως, δεν μπόρεσε ν' άνθξή. Σοφισάθηκε με μιιά άπόλυτη ούρα.

Έτσι έκόσθη με μιιά ή ζήλιατη οικογένεια του κόμητος Ούγο Σάν Σεβερίνο.

Μόνη πειά και έσημη στον κόσμο, ή κόμησσα 'Ιπολιτή χάρισε όλη την περιουσία—την περιουσία εκείνη που για να την πάρη ο βαρόνος Τζιάκομο δηλητηριάζει τα παιδιά της—στη γειτονική έκκλησία των Βενεδικτιών, όπου έθαψε τους άγαπημένους της νεκρούς, τα τρία παιδιά σ' έναν τάφο και τόν σύζυγό της σ' έναν άλλο. Έπάνω από τόν τάφο των τριών νέων ο διάσημος γλύπτης της εποχής Τζεόβαννι ντι Νόλα έστησε ένα ήπεροχο μαυσολείο που σώζεται μέχρι σήμερα.

Έτσι μόνον ο πύργος του βράχου Σάν Σεβερίνο κρηφίθηκε στον τρομερό δολοφόνο, των βαρώνων Τζιάκομο.

Άρχισαν να φθάνουν λαμπροί φρουδάρχη...

σεον όλων των κατοίκων της Άττιχης, ήσθε από μοναστήρι του Άγιου Σπυριδώνος στον Πειραιά. Έκει, όπου έκανε μιιά πάνδημη λιτανεία, έκορξε το Σταυρό στη θάλασσα, φωνάζοντάς: ελκίριε 'Ελέησον η 'Αμείσως, όπως άνανέρεσε το συναξάρι του Άγιου, το όμηνη των άκορίθων, φτερουγίζοντας άτ' όλη την Άττιχη, άλοκωθούσαν το Σταυρό και καταποντίσθην μέσα στη θάλασσα!